

Decepció de les víctimes d'abusos amb el Vaticà

El papa Francesc no anuncia cap mesura concreta ni d'obligat compliment contra la pederàstia

L'oposició a Maduro no descarta la intervenció armada

Guaidó vol totes les opcions obertes

Carnaval de Solsona 2019

Del 28/2 al 6/3

Hi havia una vegada una ciutat petita on cada any per Carnaval tothom sortia amb la família més boja.

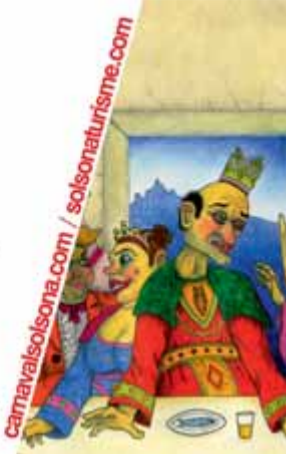
837582-1205060

Solsona

Ajuntament de Solsona

837582-1205060

837582-1205060

EL PUNT AVUI+

1,20€

DILLUNS • 25 de febrer del 2019. Any XLIV. Núm. 14920 - AVUI / Any XLI. Núm. 13790 - EL PUNT

NACIONAL

P6-8

El Mobile posa a prova Barcelona

INICI • Les infraestructures de la ciutat tornen a passar el test del congrés del mòbil, en què ja es presentaran terminals 5G

PROTESTA • Un miler de persones responen a la crida dels CDR per protestar contra la visita del monarca espanyol

El president de la Generalitat, Quim Torra, i Felip de Borbó, amb la resta d'autoritats, ahir en el sopar ■ EFE

Incomunicació institucional

Torra, amb llaç groc davant Felip VI, recorda els absents en el sopar

Nacional

P10

Ciutadans a Waterloo, només amb periodistes ■ EFE

Arrimadas esquiva Puigdemont

Nacional

P14

Clam pels presos i contra Sánchez, a Cotlliure

Nacional

P12,13

Epístoles carceràries que faran història

Opinió

A la tres
Sense el mòbil

Carles Sabaté

Caiguda lliure
Just abans, just després

Eva Vázquez

BAR ALSUS

Des de 1994
Especialitzat en tapes
Esmorzars de forquilla i ganivet

Ronda Paisos Catalans 86 MATARÓ · Tel. 93 757 46 76

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Lluís Falgàs

Elecciones el 28-A

En les eleccions del 28-A serà difícil confiar en els sondejos electorals. En les eleccions passades es van arruïnar algunes empreses d'enquestes per haver fallat. Els mateixos experts creuen que hi ha molta dependència de l'entorn immediat. D'una banda, el tarannà del judici del procés, heus aquí les saludables preses del jutge Marchena, i, d'altra, la proximitat de les eleccions municipals, que cal recordar que són les més sensibles per a la ciutadania. Les municipals del 26 de maig són transcendents per l'ambient que es pot respirar postsentències i per la proximitat d'eleger un alcalde que sempre es veu més a prop que no pas la distància d'unes generals, tot i que només falten dos mesos per al 28-A. Tradicionalment, els grans canvis polítics a Espanya han tingut lloc després d'unes municipals. Així va ser en les primeres eleccions municipals de la democràcia de l'any 1977, en què l'esquerra va començar a treure al cap amb força als ajuntaments després del franquisme. Mes allunyades en el temps,

A Sánchez li pot passar que sigui el primer cop que guanyi unes eleccions i que no pugui governar

van ser cabdals les eleccions municipals del 12 d'abril del 1931. Estaven plantejades, *de facto*, com un plebiscit sobre la monarquia d'Alfons XIII. El resultat, quantitativament favorable a l'opció monàrquica, però amb la victòria dels republicans a les grans ciutats, va ser interpretat com una pèrdua de confiança en la monarquia i el rei va renunciar i va haver de marxar d'Espanya dos dies després de la celebració electoral. A Alfons XIII, des d'aquell fet, li va quedar per sempre el sobrenom de *Cametes*... Tot i que sovint la història es repeteix. Cal quedar-se només amb la força que tindran les eleccions municipals del 26 de maig. Ara mateix, les eleccions més immediates són les del 28-A. A Sánchez, li pot passar que sigui el primer cop que guanyi unes eleccions i que no pugui governar. Que hagi de pactar amb Podem i els independentistes. Suposaria continuar igual que ara. A Pablo Casado li pot passar que hagi de cedir poder a Ciutadans i Vox, i que el deixin amb poca capacitat per governar. A l'hora de gestionar les sentències dels polítics independentistes no serà el mateix un govern que un altre...

La vinyeta

Fer

Caiguda lliure

Eva Vázquez

Just abans, just després

A punt de clausurar-se l'exposició de guaixos de Charlotte Salomon a Pedralbes, em trobo a la taula *La mesura dels nostres dies*, el llibre d'una altra Charlotte, Charlotte Delbo, que també va ser deportada a Auschwitz però que va sobreviure per explicar-ho. Me l'envia la companya Valèria Gaillard, que ha assumit per a Club Editor la missió de donar a conèixer al lector català aquesta autora cabdal de la literatura de l'holocaust, amb una dedicatòria que fa estremir: "Et faig arribar aquesta obra que he traduït amb el cor enconguit però convençuda d'acomplir no sé quina tasca que potser tu sabràs entendre." Quan l'acabo de llegir, amb un ennuiec, corro a buscar els guaixos de l'altra Charlotte, aquella vida que esclata per totes bandes a les seves vinyetes tot i el destí tenebrós que prefiguren, per confrontar el text de l'una amb les imatges de l'altra, i m'hipnotitza el buit que queda al mig, com el forat que deixa la peça que falta en un trencaclosques inconclús. Semblen els dos caps un nus brutal que s'estreny més com més procuren separar-se'n, l'una a la

“Charlotte Delbo vol saber com van tornar a la vida després d'allò”

porta dels camps nazis, l'altra a la sortida. La seqüència que traça Charlotte Salomon en els seus dibuixos és la d'una jueva alemanya de bona família —encara que sembrada de suïcidis— a mesura que va prenent consciència d'un món que s'enfonsa. Ni una sola làmina reflecteix, però, la seva entrada a Auschwitz perquè, embarassada de cinc mesos, va ser gasejada el mateix dia que va arribar-hi. El llibre de Charlotte Delbo, en canvi, últim volum d'una trilogia que Club Editor anirà publicant en ordre invers, comença dues dècades després de l'alliberament, quan decideix donar veu a les

companyes de captiveri per saber com van tornar a la vida, després d'allò. L'ús del neutre és obsessiu, com si no hi hagués un nom adequat per referir-se a l'existència que havien tingut *allà*, aquell lloc del qual, inexplicablement, van tornar. Alguns n'han dit el "mal absolut", el "mal radical", però posar-hi un llistó, encara que sigui superlatiu, potser és una forma de mesurant-lo, rebaixar-lo, i aquestes dones no tenen pas ganes de donar nom a gaire res, si no és a l'estupor de descobrir que en llibertat també hi havia gent que moria ("no se m'havia acudit que es pogués morir fora del camp"); que tota la seva reserva de records la van exhaurir *allà*, i "ara res no pot omplir l'abisme entre els altres i jo, entre jo i jo"; que "la memòria se'n va a tires, com tires de pell cremada"; que plorar és una gràcia que els continua sent negada, igual que el son, perquè de nit pensen, "pensen contra els murs", i perquè de tothom qui troben pel carrer en sospesen les mans, els ulls, els llavis, per saber quin d'ells, *allà*, les hauria ajudat a caminar, els hauria donat una mica de la seva aigua.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/u37wsp>

A la tres

Carles Sabaté / csabate@elpuntavui.cat

Sense el mòbil

El congrés de mòbils que avui comença marxarà, més d'hora que tard. No abans del 2023, perquè té pactat seguir a la ciutat que s'hi ha abocat. Però l'edició d'enguany és la primera en què l'organització GSMA ha admès converses avançades amb altres ciutats per traslladar-s'hi i aquest és el símptoma que hauria d'encendre l'alerta dels qui han de projectar la Barcelona dels pròxims anys. No tant per retenir-lo a qualsevol preu, sinó perquè és llei de vida que el MWC desitgi canviar de seu per rellançar-se o com a repte intern, fins i tot.

No oblidem que Barcelona va arrabassar el MWC a Canes. Clos, Portabella i Gaspart van convèncer Hoffman quan es feia a la ciutat francesa i van presentar-ho com un gran assoliment. Van ser incompresos aquell 2006, però actualment ja implica el 40% dels ingressos de tot l'any de Fira de Barcelona. I només en quatre dies!

“Barcelona ha de repensar-se, sense el congrés de mòbils, que marxarà. Un altre repte per als alcaldables

El congrés és l'exponent més clar d'una Barcelona líder en fires i creuers, fars de la ciutat les últimes dècades, en què s'ha espremut l'empenta postolímpica fins a la gairebé saturació, desequilibrant altres sectors productius. El cosmopolitisme mou l'economia de la ciutat, però també n'ex-

pulsa els barcelonins que no poden pagar els preus de viure-hi, per exemple, sotmetent a tensió la mobilitat i els serveis socials, i castigant la cohesió social. L'alcaldia, sense majoria, ni rumb clar, no ha pogut fer res més que posar pedaçs a les tendències que el mercat privat genera. Cal que l'administració vetlli amb més cura pels efectes que l'èxit de la ciutat implica per als ciutadans. Per això tots els alcaldables invoquen Pasqual Maragall, perquè és *vox populi* que Barcelona necessita un lideratge que no ha tingut entre els darrers batlles per cercar un nou rumb. La recerca d'un nou model de ciutat esdevé tan imprescindible com inajornable, sense dilapidar de cop l'actual, però sent conscients que té data de caducitat. I no sembla que la campanya municipal pugui extraure's de la tensió Catalunya-Estat per debatre-ho. Si fins i tot el Barça albira que ha de repensar-se sense Messi.

De reüll

Anna Puig

Un exercici reconfortant

Els polítics no sempre veuen en la diferència una sana heterogeneïtat. A peu de carrer, en canvi, la transversalitat es viu amb normalitat i és una riquesa que hem de valorar i potenciar. Dijous vaig voler practicar un mer exercici d'observació durant la manifestació que es va fer a Girona, a la tarda. Em vaig situar a l'altura de la capçalera i em vaig quedar quieta, en un racó de la vorera, mentre la comitiva anava avançant. Era gaire multitudinària la manifestació? Imaginava que no tardaria gaire a saber-ho. Però em

A peu de carrer, la diversitat d'aquest país es viu amb normalitat

vaig equivocar. Van transcórrer exactament 60 minuts fins que el final de la protesta no va arribar a la meua altura. Seixanta minuts veient passar gent sense parar. Una barbaritat. Després vaig saber que era la manifestació més gran de la història de la ciutat. Però, més que la multitud, em va impactar la

diversitat. Hi vaig veure polítics –actius i retirats–, esportistes, empresaris, sindicalistes i representants d'entitats socials, culturals i veïnals. I havia avis i nens petits. Famílies senceres, grups d'amics i gent solitària. Joves impetuosos. Gent que cantava. Gent que xerrava. Gent que anava en silenci. Alguns, de groc. D'altres, amb pancartes. O estelades. Gent de diferents races. La gran majoria, independentistes però també no independentistes, però demòcrates. Gent, i gent, i gent. Durant una hora vaig ser testimoni de la transversalitat d'aquest país. Un exercici reconfortant.

Les cares de la notícia

CAP DE LLISTA DE CIUTADANS A BARCELONA EL 28-A

Inés Arrimadas

Xou sense públic

La líder de Ciutadans ha protagonitzat un altre acte de provocació; però, tal com ja li va passar a Amer, el xou l'ha hagut de fer sense públic. Puigdemont ha defugit la polèmica i ha optat per una imatge simbòlica: la porta entreoberta. Una invitació que Arrimadas ni ha considerat.

HISTORIADORA

Mariona Vigués

Cartes per a la història

Els milers i milers de cartes que reben els presos polítics seran d'aquí a un temps una eina fonamental per entendre aquest període transcendental al nostre país. Els presos ho saben i estan classificant i arxivant tot el material. La historiadora Mariona Vigués s'encarrega de gestionar el fons Rull.

CONSELLER DELEGAT DE GSMA

John Hoffman

Confiança en Barcelona

Ja està en marxa una nova edició del Mobile World Congress. L'organització continua confiant en la ciutat de Barcelona i en els seus atractius, tot i reconèixer que la inestabilitat política de l'any passat els va fer plantejar la possibilitat de traslladar l'esdeveniment a una altra ciutat.

EDITORIAL

Catalunya i el Mobile, binomi d'èxit

El Mobile World Congress enceta avui una nova edició que s'allargarà fins dijous i convertirà Barcelona un cop més en la capital mundial de les noves tecnologies de la comunicació. Ni la forta competència internacional ni la distorsionada imatge d'una falsa caòtica Catalunya a causa de les demandes independentistes que intenta projectar l'unionisme espanyol han foragitat el congrés firal més important del planeta. I de fet, com va explicar el seu president, John Hoffman, ni en els moments més complexos després de l'1-O i de l'aplicació del 155 en què van preparar escenaris alternatius a Barcelona no van prendre la decisió de marxar, ni van fer públics els seus plans de contingència evitant cap interferència i pressió política, a diferència de grans empreses espanyoles.

L'edició del MWC que comença avui concentra el gruix de l'activitat a les instal·lacions de Fira de Barcelona de l'Hospitalet de Llobregat amb 120.000 m² –5.000 més que l'any passat– i 2.300 expositors. S'espera l'arribada d'uns 107.000 visitants d'uns 200 països i l'impacte econòmic s'estima en 473 milions i la creació de 14.000 llocs de treball. Els beneficis són evidents, fet que no vol dir que no s'hagi de lluitar contra la precarietat laboral o el sexisme en determinades contractacions laborals, com ara en el cas de les hostesses. El Mobile és, a més, motor d'una nova economia que va més enllà dels quatre dies del congrés. Barcelona –i per extensió Catalunya– i el Mobile són ja un binomi d'èxit que ha crescut conjuntament i que té una gran perspectiva de futur. Especialment si es consolida el projecte d'ampliació de la Fira i si fem cas de les enquestes que detecten una gran satisfacció pel nostre país entre visitants i expositors.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

No rebran el rei

Ni Roger Torrent, ni Ada Colau rebran Felip VI. Les institucions se sumen a la protesta popular contra el rei espanyol abans del Mobile.

10
anys

Més promeses

L'Estat rebaixa la tensió prometent inversions. Estat i Generalitat acorden 800 milions per a infraestructures, pendent dels pactats.

20
anys

Treva a Euskadi

ETA referma la treva "pels avenços en la construcció d'Euskal Herria". Destaca l'"actitud valenta" dels partits nacionalistes en el procés.

Full de ruta

Jaume Vidal

El tema de Los Chunguitos

En aquesta mateixa columna he parlat de com m'avorreixen les gales de premis. A més dels acudits de riure forçat, el que més em fa venir la son –o l'inquietant insomni, segons la nit– són els agraïments a la família. Però els que abusem de les paraules sovint ens les hem de menjar. No perquè m'agraïssin res, sinó perquè un dels moments dels Goya va tenir unes resonàncies familiars molt entranyables. La cançó *Me quedo contigo*, de Los Chunguitos, que va versionar Rosalía, és un tema que va compondre Crescencio Ramos, cridat per tothom, fins i tot per la seva esposa, Estela, com a Ramos. Les raons són òbvies. Ramos va ser músic. Va inspirar la novel·la d'Andreu Martín –nebot seu– *Cabaret Pompeya*. Ramos, pare del meu cunyat Albert, va ser com un avi per a mi i els meus germans quan ja feia molts anys que havíem perdut els dos avis. Ramos havia estat integrant de l'orquestra de Mario Visconti, que, tot i el nom, era arago-

Crescencio Ramos, compositor del tema que va cantar Rosalía en la gala dels Goya, era un músic molt viatjat que va ser per a mi com un entranyable avi

nès. Una formació de gran rellevància als anys cinquanta que havia estat orquestra resident al palau del xa de Pèrsia. En les tardes de Nadal i Sant Esteve que molts anys vam compartir, Ramos ens hipnotitzava, a grans i petits, amb relats de la seva vida de músic que havia actuat arreu del món. Però a més del fast iranià havia conegut dificultats. Havia estat confinat a un camp de concentració per la seva condició republicana, fet que no li va treure ser el conductor de l'ambaixador d'Espanya a Grècia, en el complex període de la Segona Guerra Mundial. En l'orquestra, Ramos tocava el bandoneó, instrument essencial per interpretar tangos. Era el compositor de molts dels èxits. En aquelles tardes de festes, miràvem les antigues fotos en què lluïa un bigoti retallat que encara conservava. El podíem veure al costat de Xavier Cugat vestit com si anés a tocar un mambo. Quan es va retirar de la música en viu va treballar en una discogràfica component i arrançant temes dels Amaya o Llorenç de Santamaria.

Tribuna

Xavier Garcia. Periodista

L'olotí J.M. Capdevila

Les Publicacions de la Càtedra Ferrater Mora, de la Universitat de Girona, continuen fent allò pel qual han estat creades, que és donar a conèixer a través de simposis anuals el que anomenen *Noms de la filosofia catalana*, al voltant dels quals uns grups d'experts aporten els seus coneixements, que posteriorment són reunits i publicats en els llibres corresponents, a la col·lecció Documenta Universitària.

ARA, AQUESTA COL·LECCIÓ, que dirigeix Joan Vergés Gifra, ha arribat al número 15, dedicada al filòsof, crític literari i humanista cristià Josep M. Capdevila (Olot, 1892 - Banyoles, 1972), amb aportacions, entre d'altres, de Joan Carreras i Péra, Joan Cortada, Hilari Ragner, Josep Murgades, Joan Cuscó i Francesc Blanc, els quals analitzen i detallen la personalitat, l'obra i el llegat d'aquest autor, en els seus vessants d'intel·lectual noucentista (vinculat a l'Institut d'Estudis Catalans), d'home polític (Unió Democràtica de Catalunya), de periodista (director de La Pa-

raula Cristiana i fundador del diari *El Matí*, el 1929) i, en definitiva, de filòsof (vinculat inicialment a Eugeni d'Ors) i d'home d'art (creador, el 1934, amb l'escultor reusenc Joan Rebull i el pintor tarragoní Ignasi Mallol, de l'Escola Taller d'Art de Tarragona).

TOT AIXÒ, COM ES POT SUPOSAR, s'ho van emportar la guerra i els anys d'exili, primer a França (en el mític molí de Bierville, on Carles Riba escriuria les no menys mítiques *Elegies*, amb Ferran Soldevila i tants altres) i, després, més de vint anys a Colòmbia, d'on va retornar el 1965, any en què va publicar llibres sobre Eugeni d'Ors, posant les coses al seu lloc pel que fa a aquest personatge, *Estudis i lectures* i unes memòries *Del retorn a casa*, publicades el 1971 a la Col·lecció de Butxaca d'Editorial Pòrtic, creada per Josep Fornas, històric editor català, a punt de fer 95 anys. Capdevila va morir poc després, el gener de 1972, en una clínica de Banyoles, on rebia visites, entre d'altres, de companys de combats espirituals, culturals i polítics, com ara Maurici Serra-

hima (un dels fundadors d'Unió Democràtica de Catalunya) i també, des de la proximitat ideològica però no partidista, de Josep Pla, que li va dedicar un dels seus *Retrats de passaport* (vol. 17, OC, 1970), on, més de trenta anys sense haver-se vist, es reconeixen ("sabem mútuament qui som") i passen revista a les incidències d'una història comuna, amb els extremismes a banda i banda d'una situació social i política enverinada que va fer impossible, en plena República, que un diari catòlic (*El Matí*), "però d'un catolicisme real i obert, deia Pla, no es pogués treure mai de sobre la nota de carca i de conservador".

AQUESTA VA SER UNA ALTRA de les històries, de la qual es parla poc, que va malmetre la República, però aquest volum hi incideix, sobretot en l'aportació del pare Hilari Ragner, gran estudiós del conflicte entre catòlics i forces d'esquerra i anarquistes. Molt valuós, doncs, el coneixement que se'n aporta sobre Capdevila, com abans el dedicat al mateix Ferrater Mora, Pujols, Maragall, Creixells, Panikkar, etc.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Carta oberta a Jordi Ébole

■ Benvolgut Jordi Ébole. Les teves entrevistes del programa *Salvados* em semblen interessants. Formules les preguntes de forma directa i en fas una bona preparació, tot comparant actituds de l'entrevistat en diferents moments i posant en evidència les seves contradiccions. El 17 de febrer em va sorprendre la teva benevolència amb Alfonso Guerra. Hi ha temes no esmentats aquest dia en què el teu convidat no pot amagar les seves greus contradiccions. Uns exemples. El congrés del PSOE de 1974, punt 11 de la resolució adoptada: "La definitiva solució del problema de les nacionalitats de l'Estat espanyol parteix del ple reconeixement del dret d'autodeterminació de les mateixes." Les declaracions dels dirigents del PSOE en temps d'ETA: "En una situació de no-violència es

pot parlar de tot." Ruptura del pacte constitucional, que Guerra atribueix a l'independentisme, però en realitat provocada per la retallada que el TC va fer a l'Estatut del 2007 transgredint el mateix Estatut i l'article 152.2 de la Constitució: "Una vegada sancionats i promulgats els respectius estatuts, només podran ser modificats mitjançant els procediments en ells establerts i amb un referèndum entre els electors inscrits en els censos corresponents." En aquests temes el PSOE va mantenir unes actituds, plenament assumides per Guerra, del tot contradictòries amb la seva posició actual. No és estrany. És un mestre de la manipulació i el cinisme, com va demostrar en l'entrevista mentint descaradament sobre TV3 i l'escola catalana. El que m'estranya és que no els plantejessis tu en l'entrevista.

JAUME GARCIA RUIZ
Manresa (Bages)

Els catalans estan desprotegits dins la UE

■ Estic molt amoïnada per la situació que estem vivint a Catalunya i com a ciutadana de la UE em sento desprotegida. A Espanya s'ha iniciat un judici per rebel·lió i sedició sense garanties democràtiques, amb proves fabricades a mida per la policia espanyola i amb la complicitat d'un sistema judicial que prové de l'època de la dictadura franquista i que no amaga la seva animadversió cap a Catalunya. Jutjaran dos líders d'entitats civils que, amb la seva autoritat moral, van contribuir a fer que una manifestació espontània acabés sense incidents. També vuit diputats del Parlament català per haver posat urnes per fer un referèndum en què la gent pogués opinar sobre la independència de Catalunya. També la presidenta del Parlament

català per permetre un debat parlamentari. I el cap de la policia catalana i altres comandaments per la seva actuació el dia del referèndum, en què, seguint les indicacions de la jutgessa, van actuar sense posar en risc la seguretat de les persones. Mentre la policia espanyola, enviada per a l'ocasió, va provocar 1.066 ferits actuant amb perillositat. I no hi ha cap partit espanyol que vulgui abordar políticament aquest conflicte. La drete, hereva del franquisme, tracta la unitat d'Espanya com quelcom sagrat i intocable. I l'esquerra, actualment en el govern, havia plantejat una taula de diàleg Espanya-Catalunya, però hi ha renunciat pel linxament mediàtic a què l'ha sotmès la drete. El govern, inestable en la gestió d'aquesta qüestió, ha hagut de convocar eleccions generals per al 28 d'abril.

TAI RAMOS MARTÍ
Premià de Dalt (Maresme)

La frase del dia

“Cap abús no ha de ser encobert mai, com era habitual en el passat”

Papa Francesc

Tribuna

Albert Botran. Historiador i exdiputat al Parlament de Catalunya

Els preus universitaris

L'any 2012 les retallades del govern Mas també van incidir en la universitat pública. El preu de les taxes es va incrementar un 66% convertint-les en les més altes de tot l'Estat espanyol. Segons les dades de l'Observatori del Sistema Universitari, el preu d'un curs de grau a Catalunya oscil·la entre els 1.516 i els 2.372 euros, mentre que per exemple al País Valencià se situa entre els 979 i els 1.493 euros i a les Illes, entre els 773 i els 1.388 euros. La diferència encara és més pronunciada quan ens fixem en els preus dels màsters. Si prenem com a referència els màsters habitants (aquells que són obligatoris per a qui vulgui tenir una professió com ara enginyera, arquitecte, advocada o professor de secundària), els preus per curs a Catalunya es troben entre els 1.701 i els 4.968 euros. Amb posterioritat, a partir del 2016, el Parlament de Catalunya ha aprovat en més d'una ocasió una rebaixa del 30% d'aquestes taxes, un mandat parlamentari a què els governs del PDeCAT i d'ERC giren l'esquena. Addueixen motius pressupostaris però també ideològics.

PEL QUE FA A LA PRIMERA QÜESTIÓ, el Consell de l'Estudiantat de les Universitats Catalanes ho xifrava en 80 milions d'euros. Però trobem també els motius ideològics, que consideren que una baixada de taxes lineal (és a dir, a tothom igual amb independència de la seva renda) és una mesura regressiva, mentre que és molt més progressista mantenir uns preus alts però aprofitar els ingressos per a un programa d'ajuts destinat als estudiants de rendes baixes. Aquest argument és el nus que aguanta la posició del PDeCAT i d'ERC i també Demòcrates, que ha tingut molt de pes en la Secretaria d'Universitats. Ens el tornarem a trobar ara que una sèrie de d'organitzacions i persones vinculades al món universitari hem decidit impulsar una

iniciativa legislativa popular per fer efectiva la rebaixa del 30% que ha anat votant el Parlament.

ELS PUNTS DÈBILS d'aquest argument són diversos, però al meu entendre n'hi ha un de fonamental, i és l'enfocament economicista de l'educació universitària pública. Els defensors d'aquest mateix raonament sobre la necessitat de preus alts no l'apliquen als dos serveis que precisament més pressupost de la Generalitat s'enduen: sanitat i educació primària i secundària públiques. És així perquè hi ha un gran consens en la necessitat de tenir uns serveis públics universals. Quan tota la societat, incloses les rendes altes, és usuària d'aquests serveis hi ha més identificació amb el sistema públic, que es veu com a garantia dels drets i eina de cohesió social. A Catalunya no és totalment així perquè encara tenen molt de pes les escoles privades (o concertades) i les mútues sanitàries. Però tanmateix la xarxa pública manté un fort pes i prestigi, i ningú l'entén com un servei “assistencial” enfocat als qui no

poden pagar-se una altra cosa. És per això que les retallades dels governs anteriors van tenir una enorme contestació popular.

ÉS EVIDENT QUE CONSIDERAR la universitat un dret, al mateix nivell que ambulatoris, hospitals, escoles i instituts, implica un pressupost públic i d'algun lloc han de sortir els diners. I aquest és el debat: ha de sortir de les famílies que en són “usuàries” o ha de sortir del conjunt de la societat a través dels impostos? Perquè allò que realment amaga el raonament dels preus alts és el debat sobre la fiscalitat. Immersos com estem encara en l'hegemonia neoliberal encetada per Pinochet, Thatcher i Reagan (i que va acabar arrossegant els partits socialdemòcrates), parlar d'apujar impostos és un tabú. Però és, tanmateix, l'única manera de construir una societat que proveeixi igualtat i cohesió. Ho recordava fa uns dies un jove historiador holandès, Rutger Bregman, que va ser convidat a parlar davant dels multimilionaris reunits en el Fòrum de Davos: als EUA dels anys cinquanta, amb un president republicà com Eisenhower, els rics pagaven molts més impostos que no pas ara.

EL DEBAT POLÍTIC A CATALUNYA malauradament no es pot tenir al mateix nivell, perquè no disposem de totes les eines pròpies d'un estat, com són l'establiment dels impostos i la persecució del frau fiscal. Ni tan sols disposem de les que “autonòmicament” ens corresponen, com ara la ja transferida gestió de les beques, una d'aquelles sentències del Tribunal Constitucional que l'Estat espanyol no ha complert. Caldrà un procés constituent per respondre'ns com a societat quin paper ha de jugar l'educació universitària, com la financem i com la fem realment universal més enllà de les taxes (beques salari, per exemple). Però, mentrestant, la proposta de la ILP és d'allò més raonable.

“Caldrà un procés constituent per respondre'ns com a societat quin paper ha de jugar l'educació universitària, com la financem i com la fem realment universal”

De set en set

Anna Carreras

Junqueras, escriptor

Hi ha persones que són l'as d'una baralla de cartes humanes, i Oriol Junqueras n'és una. No parlo del polític,

sinó de l'home, el veí de Sant Vicenç dels Horts que d'aquí a un mes exacte publica un llibre deliciós que he tingut el privilegi de traduir per a Ara Llibres: *Contes des de la presó*, amb pròleg de Pep Guardiola. Al llibre hi ha llegendes, curiositats científiques, experiments, moments històrics i paraules de tendresa que l'Oriol ha transmès als seus fills, en Lluc i la Joana, via carta. Junqueras és el savi que separa el verb ser del verb estar: “Estem independentistes fins que siguem independents.” Junqueras és el pare que ensenya els seus fills com fer ploure a la cuina de casa seva, que els descobreix els secrets que amaguen les seves mans, els parla de l'arribada dels romans a Sant Vicenç dels Horts, dels neandertals i dels cromanyons, de l'Estació Espacial Internacional, de les festes celtes, dels tigres siberians i dels ossos blancs de l'Àrtic, dels arcs dels mongols, del pont més alt del món, de la vida a Mart, dels asteroides, del principi de tot. És l'amic que explica les llegendes dels quatre dracs del Japó. Els contes que Oriol Junqueras ha escrit als seus fills durant aquests mesos, injustament privat de llibertat, són una mostra d'amor, un cant a la intel·ligència i una lliçó de dignitat. Abans que independentista, ell és republicà. Abans que republicà, és demòcrata. I abans que demòcrata és, senzillament, bona persona. I un comunicador excel·lent que encisa amb la seva manera d'explicar. Us asseguro que després de llegir aquest llibre anireu a dormir amb una mica més de cultura al sarró.

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Arrimadas enceta la seva campanya a Waterloo

La líder de Ciutadans rebutja la invitació de Puigdemont per reunir-se: “No parlem amb fugitius de la justícia” Independentistes i socialistes critiquen la visita a Bèlgica de la cap de l’oposició

Natàlia Segura

Waterloo

La líder de Ciutadans a Catalunya, Inés Arrimadas, va fer el tret de sortida al seu salt a Madrid des de Waterloo, on va marcar ahir la seva estratègia electoral: la denúncia del moviment independentista i l'enfrontament amb els socialistes pel seu intent de negociació. En una polèmica visita a la residència de Carles Puigdemont, la cap de cartell de Cs per Barcelona en les eleccions generals va declinar l'oferta del president a l'exili de mantenir una reunió amb ell, ja que feia una protesta a les portes de casa seva. Arrimadas va recórrer més de 1.300 kilòmetres per parlar 10 minuts davant de les càmeres de televisió però no estava disposada a fer-ho també amb el seu rival polític.

La residència de Puigdemont va treure ahir el seu vestit de gala per rebre Arrimadas. Pancartes sobre els presos polítics, les banderes institucionals i un llaç groc provocativament enganxat a la porta d'entrada. Però Arrimadas no va picar i va escenificar una protesta exprés a l'esplanada del davant que

Inés Arrimadas i altres diputats i membres de Ciutadans, ahir, al jardí de davant de la Casa de la República, a Waterloo ■ ACN

va durar poc més de 10 minuts. Amb la mirada posada a La Moncloa, Arrimadas i un grup de diputats de Ciutadans van desplegar una pancarta amb el missatge “La República no existeix, Puigdemont!”. Anava dirigit a l'expresident però estava d'esquena a la residència i de cara als periodistes.

“No parlem amb fugitius de la justícia”, va ser l'argument d'Arrimadas per no traspasar la porta de la Casa de la República,

que es va obrir durant la seva atenció als mitjans. Puigdemont va decidir ahir deixar-la oberta com un gest d'invitació i, de fet, havia preparat una carta per si es decidia a entrar, segons ha pogut saber El Punt Avui.

Arrimadas ho va rebutjar assegurant que l'expresident amb qui ha de parlar és “amb els jutges”. Així, l'objectiu de la seva visita, segons ella, era constatar que és “mentida” que la casa de Puigdemont sigui

“la seu d'una república independent” i va reivindicar el seu dret a visitar el municipi. “No hi ha cap racó d'Europa on el separatisme ens pugui dir que no podem anar”, va defensar.

Crítiques a Sánchez

No només el gironí va ser el centre de les crítiques de Ciutadans, Pedro Sánchez també va estar a la seva diana. En plena precampanya, Arrimadas va carregar fort contra el govern socialista per inten-

tar negociar el pressupost amb els independentistes i va lamentar que Sánchez no l'hagi trucat “cap cop” per dialogar amb ella. “Ciutadans fa el que el govern no fa: tractar aquest senyor com un fugitiu de la justícia i no com un cap d'estat”, va reblar.

“Jo continuo sent la líder de l'oposició a Catalunya”, va afirmar, negant-se a confirmar si Lorena Roldán la substituirà al Parlament. En aquest sentit, Arrimadas va dir que

“continuarà defensant els constitucionalistes de Catalunya” des de Madrid. “La llibertat, la democràcia i la convivència només tornaran a Catalunya si hi ha un govern de Ciutadans”, va defensar.

Blanc de les crítiques d'Arrimadas, ahir independentistes i socialistes li van respondre. El president del Parlament, Roger Torrent, va lamentar que la líder de Cs perdés “l'oportunitat” “d'asseure's” a dialogar amb Puigdemont: “Hi ha qui pensa

Les frases

“Cs fa el que no fa el govern: tractar aquest senyor com un fugitiu de la justícia”

Inés Arrimadas

CANDIDATA DE CIUTADANS EL 28-A

“Arrimadas ve a Waterloo a fer un xou però no té el coratge de venir a enraonar amb mi”

Carles Puigdemont

EXPRESIDENT DE LA GENERALITAT

més en 10 segons de televisió d'avui que en els 10 pròxims anys.” Per la seva banda, el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va qualificar “d'insensata” la visita i creu que atorga a Puigdemont un “protagonisme que no mereix”. Aprofitant el viatge a Waterloo, Arrimadas va fer una parada a Brussel·les per reunir-se amb un grup de simpatitzants residents a Bèlgica. En el seu discurs va fer una crida a guanyar “la batalla no només jurídica, sinó també intel·lectual” a l'independentisme. ■

graupera
Més de 45 anys al teu servei

Ja ha arribat el fred,
gaudeix-lo!

SERVEI TÈCNIC OFICIAL

Contractes Graupera i oblida't de la Caldera!

93 741 29 99

info@egraupera.com
www.egraupera.com

Contracte Bàsic
Des de 0,32€/dia

+

Contracte Complet
Des de 0,44€/dia

+

Contracte Benvinguda
Des de 0,42€/dia

C. Melcior de Palau, 9 -
08302 Mataró

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Epístoles carceràries

GUARDAR • Els presos polítics reben milers de cartes que les famílies classifiquen, algunes per cedir-les d'aquí a 25 anys a arxius per a l'estudi d'historiadors **PROCÉS** • Rull té l'ajuda de la historiadora Mariona Vigués, que idea un mètode de classificació i les donarà a l'Arxiu Nacional, mentre que Òmnium es queda les de Cuixart i la Fundació Irla, les de Junqueras

Jordi Alemany
BARCELONA

Dibuixos, litografies, manualitats, paràgrafs i capítols o llibres sencers, poesies, mots encruats, programes de festes majors, sudokus, còmics, revistes, postals de les vacances, punts de llibre i felicitacions de Nadal, entre d'altres, però sobretot milers i milers de cartes, omplen els domicilis dels familiars i amics dels presos polítics catalans, però també la seu d'Òmnium Cultural. Amb el judici en marxa, la prèvia de la vaga de fam a principis de desembre de Jordi Turull i Jordi Sánchez (20 dies) i després de Josep Rull i Joaquim Forn (17 dies), el seu posterior trasllat a l'hospital penitenciari de Terrassa i ara a les presons de Madrid, les missives s'han multiplicat. La quantitat pot oscil·lar entre les 80 i les 100 cartes diàries en alguns casos, i els presos les llegeixen totes, perquè els ajuden i els motiven per superar la quotidianitat i la monotonia a la presó, els mantenen en contacte amb l'exterior i, també, com deia en el llibre *Esperança i llibertat* el conseller Raül Romeva, els permeten "copsar l'estat d'ànim col·lectiu del país". No tenen prou espai a les cel·les i en poden treure una caixa al mes,

però què en fan i quin serà el destí final de les més de 200.000 missives que han acumulat?

De moment, tots les guarden i intenten anar-les classificant, però hi ha alguns presos que hi estan esmerçant més esforços, perquè són conscients que "són fonts primàries de la història de Catalunya", explica la historiadora Mariona Vigués, amiga i persona de confiança de l'ex-conseller de Territori, el terrassenc Josep Rull. A petició seva, s'encarrega de la feina d'arxivar i guardar en un lloc segur, que

Entre tots els presos, han rebut més de 200.000 objectes i missives de països d'arreu del món

no vol desvelar per seguretat i prudència, tota la correspondència que està rebent, amb una metodologia que ha tingut l'aval de l'Arxiu Nacional de Catalunya (ANC), destí on Rull vol deixar el llegat, malgrat que no utilitzi els paràmetres del sistema universal, ja que és un arxiu "viu". Fins fa unes setmanes, n'ha classificat 12.000, però deixa clar que moltes estan firmades coralment per membres d'entitats, recollides en *sopars grocs* o altres activitats, i que

en total poden representar unes 120.000 persones.

A la seu d'Òmnium, i "gràcies a la feina pacient i minuciosa" d'una desena de voluntaris coordinats per l'àrea de Presidència, reben la correspondència que la família de Jordi Cuixart els fa arribar després que hagi intentat llegir-la tota. Allà classifiquen les cartes per ordre alfabètic i les numeren per guardar-les a l'arxiu de l'entitat. Tenen aproximadament uns 30.000 registres entrats des del 16 d'octubre del 2017 i consideren que aquest és un "projecte ambiciós per mantenir ben viva la memòria col·lectiva d'aquest camí cap a la independència de Catalunya i per reflectir l'onada de suport contra la repressió que ha representat un canvi molt important en la nostra consciència col·lectiva com a societat", expliquen, a banda que ajudarà a "entendre la història que entre tots estem construint".

Per la seva banda, el Fons Josep Rull, com de moment es diu, també pretén preservar aquestes fonts primàries perquè puguin ser objecte d'estudi històric en un futur, però també per protegir la privacitat dels emissors, ja que la llei de protecció de dades fixa que són propietat del remitent i que fins d'aquí a 25 anys no es poden cedir si

no es té el seu consentiment explícit. De moment, Vigués les classifica per períodes: el primer, des que va entrar a la presó d'Estremera fins que en va sortir, el 3 de febrer; el segon, del 23 de març del 2018 al 10 de juliol del 2018, encara presoner a Madrid, i el tercer, des que el van traslladar, l'11 de juliol, a Lledoners. Però ja ha començat un quart període, des que se l'han tornat a endur pel judici. Amb Rull van establir quin seria el mètode d'arxivament, i la seva parella, Meritxell Lluís, com a presidenta de l'Associació Catalana pels Drets Civils, impul-

sada pels familiars dels represaliats polítics, es va reunir amb responsables de l'Arxiu Nacional i amb la resta de familiars per exposar-los com ho feien i aconsellar-los un sistema de treball que intenten seguir, per exemple, des de l'entorn del conseller Joaquim Forn.

La voluntat de Rull és contestar-les totes quan li sigui possible. "Vam idear un sistema segons el qual cada cop que contestés una carta faria el senyal de «vist» al sobre", diu. Això permet que, en classificar-les, consti com a "contestada" en l'apartat d'observacions perquè en el

GYM
450M DE GIMNÀS

WWW.LAIETANIA.CAT

+ PISCINES TENNIS PÀDEL IACUZZIS SAUNES

VISTES AL MAR INCREIBLES

44€
DE 5 A 20 ANYS 20€
DE 20 A 25 ANYS 34€

TRUCA ARA!
I ET REGALEM 1 MES
93 796 12 82

C/ DEL TORRENT DE LA LLEBRETA, 27 - MATARÓ

que faran història

Mariona Vigués, obrint una de les caixes de correspondència dirigida a Josep Rull per classificar-la. A la dreta, el conseller Raül Romeva, amb les cartes que va rebre a la presó d'Estremera, en una imatge del desembre del 2017 ■ CEDIDA / DANI RÍOS

Metodologia de classificació

La historiadora Mariona Vigués està gestionant el que anomena Fons Josep Rull, integrat per més de 12.000 objectes i cartes, classificant-les, identificant-ne els remittents i afegint-hi si estan contestades. Desenvolupa, així, una base de dades per períodes i amb catorze categories, assignant-hi un número identificador. A Òmnium, diversos voluntaris classifiquen les més de 30.000 de Jordi Cuixart per ordre alfabètic i les numeren per conservar-les al seu arxiu.

futur els historiadors en puguin rastrejar el contingut contactant amb els remittents. La base de dades informatitzada que ha creat Vigués, en la qual treballa "a estones" i quan ja no pot dormir —explica—, estableix fins a catorze categories, tot i que les més personals Rull podria decidir no cedir-les a l'ANC: de família, d'amistats, de gent del PDeCAT, d'altres partits polítics, d'institucions, d'entitats i col·lectius, de Terrassa, de la conselleria de Territori i relacionats amb la Generalitat, de professionals dels mitjans de comunicació, de coneguts, d'infants i ado-

lescents, de ciutadania de Catalunya i de fora en què consti remitent, de ciutadania sense remitent que no pot contestar, i una última d'estrangers. En cada categoria, hi posa els cognoms, el nom, l'adreça, el codi postal, la població, el país, si està contestada i el període en què l'ha rebut. Després, a la base de dades li assigna una lletra de l'abecedari associada a un número identificador, que va del 0 fins al 9.999 per a cada categoria. Amb llapis, al darrere de cada sobre, hi posa la lletra i el número de codi, i les col·loca en unes fundes de plàstic que van a parar a unes carpetes

classificades en estanteries. Del total de 947 municipis catalans existents, ha rebut correspondència de més de 600; també de 60 pobles de l'Estat espanyol i unes 600 de 46 països del món. Vigués també destaca que, de totes les rebudes, sols una desena no són de suport, cartes que Rull té especial interès a contestar.

En el cas de la consellera Dolors Bassa, fins al 1 de novembre n'havia rebut 27.000, i les llegeix totes. El seu fill fa un Excel en què posa les dades per poder localitzar el remitent, amb la data d'enviament, i escaneja les cartes, que guarda en caixes classifi-

cades pel lloc de procedència. En el cas d'Oriol Junqueras, les missives són entregades als arxius de la Fundació Josep Irla. Raül Romeva va ser un dels primers a classificar-les, ja a dins la presó, per mida i, després de la lectura, segons si podria respondre o no —n'ha contestat més de 5.600—, les té guardades a casa numerades. Jordi Sánchez també les guarda al seu domicili, com fa Carme Forcadell, classificades per dates un cop llegides. En rep moltes de presidents parlamentaris d'altres països i d'eurodiputats, sobretot de França, la Gran Bretanya, Bèlgica, Alemanya i

Holanda, en les quals li comenten que expliquen la situació que està vivint als respectius països. A Cuixart li han escrit des de Ken Loach, Rob Riemen i la Sociedad de Escritores de Chile fins al director d'Amnistia Internacional a Europa, Gauri van Gulik, a més d'intel·lectuals com ara Marina Garcés, John Carlin i Osman Kavala, i personalitats del món de la cultura com ara Raimon, Isaac Rosa, Lluçia Ramis i Care Santos. De missives, però, n'ha rebut d'arreu del món, des del Japó, l'Argentina, el Canadà i Austràlia fins a la Xina, l'Àfrica i el Pròxim Orient. ■

Serveis de Paradís del Mar

Serveis mèdics i assistencials:
Servei mèdic i infermeria, servei de psicologia, servei de fisioteràpia i teràpia ocupacional, servei d'animació sociocultural i servei de treball social.

Serveis generals:
Servei de cuina i bugaderia.

Serveis addicionals:
Servei religiós, servei de perruqueria, podologia i acompanyament.

ATENCIÓ PERSONALITZADA
Residència amb places públiques i privades, centre de dia, estades de curta durada.
També realitzem serveis a domicili, tant d'assistència com de menjador.

Servei 24 hores / 365 dies l'any (en residència i a domicili)

Paradís del Mar · C/ del Mar, 48 · Pineda de Mar (Barcelona) · Telèfon: 93 762 12 36

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Manifestació pels presos en la visita a Cotlliure de Sánchez

Centenars d'independentistes en reclamen la llibertat al president espanyol en el seu homenatge a l'exili republicà

Redacció
BARCELONA

Uns centenars de manifestants van reclamar ahir la llibertat dels presos polítics catalans al president espanyol, Pedro Sánchez, durant l'homenatge d'aquest a l'exili republicà del 1939 amb la visita a la tomba del poeta Antonio Machado, enterrat a Cotlliure, a la Catalunya del Nord. Amb pancartes de "Catalunya Nord per la independència", "República és llibertat" o de la campanya de l'ANC que reivindica l'autodeterminació

com un dret i no com un delictes, la protesta es va fer a prop del cementiri de Cotlliure davant d'un cordó de la gendarmeria francesa, que va impedir als concentrats que s'acostessin al cementiri en el moment de la visita del president espanyol.

"Machado és el poble" van cridar els independentistes entre altres lemes aprofitant la primera visita d'un president espanyol a la tomba de Machado, però també a la del president republicà espanyol Manuel Azaña, mort també a l'exili de Montalban.

Segons recollien les agències, el president espanyol va demanar perdó a l'exili en nom d'Espanya: "És tard, molt tard. Han passat molts anys des que van haver de marxar. Espanya hauria hagut de demanar-lo perdó molt abans per la infàmia", lamentava el president, ja a Argelers, on l'administració francesa va instal·lar el primer camp de refugiats espanyol, on es van arribar a concentrar 100.000 exiliats en condicions pèssimes.

Amb el record a tots els exiliats, Sánchez va fer a

Els manifestants, ahir acordonats per la gendarmeria a prop del cementiri de Cotlliure ■ EFE

Argelers el discurs de cloenda de la visita i va voler "retre homenatge a aquella democràcia espanyola que va ser derrotada per la tirania". Nebots d'Azaña i Machado van acompanyar el president espanyol en l'homenatge a les tombes junt amb Carmen Díaz, presidenta de

l'Amical Mauthausen; Luis García Montero, director de l'Institut Cervantes; l'escriptora Almudena Grandes; l'hispanista Ian Gibson, o el cantautor Paco Ibáñez.

El president espanyol també va voler recordar des d'Argelers el fotògraf català Francesc Boix, que

ja a l'exili va integrar-se a la resistència francesa per lluitar contra els nazis i va acabar al camp d'extermini de Mauthausen, on la seva càmera va documentar els crims nazis i les seves fotografies van ser usades en els judicis de Nuremberg per jutjar alts càrrecs del govern de Hitler. ■

Premis Acció Social
Maria Figueras i Mercè Bañeras

7a Edició

Fins al 4 d'abril podeu presentar els vostres projectes a través del nostre web

premisacciosocial.plataformaeducativa.org

Ajuntament de
Sant Iscle de Vallalta

EPA-0022019

ANUNCI

sobre l'aprovació inicial del "Projecte tècnic executiu de renovació de serveis i millora de les infraestructures de la Baixada del Moli - Carrer Escoltes en el municipi de Sant Iscle de Vallalta". Per Decret d'alcaldia núm. 2019/72, de data 18 de febrer, s'ha resolt el següent:

PRIMER.- Aprovar inicialment el "Projecte tècnic executiu de renovació de serveis i millora de les infraestructures de la Baixada del Moli - Carrer Escoltes en el municipi de Sant Iscle de Vallalta" amb un pressupost d'execució per contracta (PEC) que puja a un import total de 142.344,19 € (IVA inclòs).

SEGON.- Sotmetre el projecte esmentat a informació pública per un termini de trenta dies, al Butlletí Oficial de la Província (BOP), al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC), en un dels mitjans de comunicació escrita diària i al tauler d'anuncis de la Corporació, a comptar des de la publicació del darrer anunci al BOP o al DOGC, el qual s'entendrà elevat a definitiu si no es presenten al·legacions en aquest termini, l'aprovació definitiva del qual s'ha de publicar al BOP, DOGC i en un dels mitjans de comunicació escrita diària i al tauler d'anuncis de la Corporació.

TERCER.- Sol·licitar autorització per dur a terme les obres a les següents Administracions Públiques:

- Agència Catalana de l'Aigua.
- Diputació de Barcelona. Gerència de Serveis d'Infraestructures Viàries i Mobilitat. Oficina de Gestió d'Infraestructures.

i donar coneixement de les obres a realitzar a les següents companyies de serveis als efectes que escaiguin i per si consideren d'interès fer alguna manifestació respecte a això:

- Empresa: SOREA: Sociedad Regional de Abastecimiento de Aguas, SAU
- Empresa: TELEFÓNICA. Compañía Telefónica Nacional de España.
- Empresa: ENDESA. Empresa Nacional de Electricidad, SA

QUART.- Notificar aquest decret als veïns confrontants.

Sant Iscle de Vallalta, 18 de febrer de 2019
Eduard Turon i Mainat
Alcalde

CONTROL DE RUNES, S.A.

Es convoca Junta General ordinària a celebrar el dia 3 d'abril de 2019 al domicili social C. Jaume I, 29 de Tarragona, a les 12.00 h en primera convocatòria i al dia següent en el mateix lloc i hora, en segona convocatòria.

ORDRE DEL DIA

Primer - Aprovació, si escau, dels Comptes Anuals relatius a l'exercici social 2018 i aplicació del resultat.

Segon - Aprovació de la gestió social.

Tercer - Aprovació de l'Acta de la Junta.

Es fa constar el dret dels accionistes a examinar en el domicili social els Comptes Anuals i proposta d'aplicació del resultat de l'exercici 2018 o a obtenir-ne còpia prèvia sol·licitud al Consell d'Administració.

Tarragona, 19 de febrer de 2019. El president del Consell d'Administració.

JG

PISCINES

Experts en la química de l'aigua

93 762 57 34

C/ Garbí, 55 (ctra. N-II)
Av. Tarongers, 19 (local)

08397 PINEDA DE MAR (Barcelona)

www.piscinasjg.com - info@piscinasjg.com

CONSTRUCCIÓ
MANTENIMENT (particulars i comunitats)
AUTOMATITZACIÓ
REHABILITACIÓ INTEGRAL
REVISIONS PERIÒDIQUES

ASSESSORAMENT TÈCNIC I QUÍMIC
ANALÍTiques COMPLETES
RECUPERACIÓ D'AIGÜES VERDES
POSADES A PUNT
NETEGES PUNTUALS

VENDA DE PRODUCTES I ACCESSORIS
TOTA MENA DE RECANVIS
CLORACIÓ SALINA
DOSIFICACIÓ AUTOMÀTICA
SERVEI TÈCNIC PROFESSIONAL

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Pat Millet
Filla de Fèlix Millet, cofundador d'Òmnium Cultural

En defensa d'Òmnium

Fa uns mesos vaig enviar una carta a Jordi Cuixart, al centre penitenciari de Lledoners on estava reclòs. A l'escrit li deia que soc filla de Fèlix Millet Maristany i Montserrat Tussell Coll. I com ell sap, el meu pare va ser cofundador d'Òmnium Cultural i també el primer president de l'entitat. A la carta li feia arribar la meua solidaritat i tots els ànims possibles, al mateix temps que el felicitava per la seva fortalesa d'ànims i admirable actitud.

Òmnium Cultural va néixer davant de notari l'any 1961, els seus cinc fundadors van ser Fèlix Millet Maristany, Lluís Carulla, Joan Vallvé, Joan Cendrós i Pau Riera. Jo mateixa vaig ser testimoni directe de la fundació de l'entitat i vaig acompanyar el meu pare a un dinar que es va fer en una gran mansió del Montseny, propietat d'un dels fundadors, i on eren presents tots els impulsors de la iniciativa.

Cal recordar que els cinc fundadors d'Òmnium Cultural representaven una burgesia catalanista i, conjuntament amb en Joan Triadú i el pare abat Escarré, assumien la responsabilitat institucional de vetllar per la llengua i la cultura catalanes, temes als quals el meu pare va dedicar amb cos i anima molta part de la seva vida que finalitzava tan sols amb 63 anys. Els cinc fundadors van aportar a parts iguals 50 participacions de 1.000 pessetes de capital social. Naturalment, això de societat civil era una disfressa per obtenir en plena època franquista l'autorització per poder funcionar, en un moment en què l'ús de la nostra llengua era un pecat mortal.

Vist que malauradament hem tornat a la mateixa situació, empitjorada per l'empresonament de nou persones i coronada per un judici absurd sense cap ni peus. I donat que demà, 26 de febrer, declara en Jordi Cuixart, actual president d'Òmnium, reinvin-

Jordi Cuixart, durant una de les sessions del judici que es fa a Madrid ■ EFE

dico la tasca d'aquesta entitat, que no cal oblidar que va ser clausurada pel franquisme entre el desembre del 1963 i l'octubre del 1967 i que va rebre el suport de molts intel·lectuals catalans.

Òmnium ha batallat, batalla i batallarà sempre per aconseguir que la nostra llengua, cultura i el nostre esperit no es perdin mai, tot al contrari... I que creixi!

Batet s'ofereix per tornar a ser cap de llista del PSC

Xavier Miró
BARCELONA

La ministra de Política Territorial, Meritxell Batet, es va oferir ahir per repetir de cap de llista del PSC en les eleccions espanyoles després dels rumors que indiquen que podria ser el ministre d'Afers

Estrangers, Josep Borrell, qui liderés la llista catalana, un cop s'ha conegut que Inés Arrimadas encapçalarà la llista de Ciutadans. Enmig d'aquesta hipòtesi per confirmar, Batet afirmava ahir que està "disposada i a punt" per encapçalar novament la llista i el primer secretari

del PSC, Miquel Iceta, hi afegia que només li consta la voluntat de Batet per liderar la candidatura catalana. Així, Iceta recordava que el procediment per recollir avals comença avui i que serà dissabte vinent quan el partit triarà els quatre caps de llista en un consell nacional. Respecte a Borrell, Iceta diu que és decisió seva fer el pas tot comptant amb l'opinió "rellevant" del president Sánchez. ■

Anuncio de la Demarcación de Carreteras del Estado en Cataluña de información pública y convocatoria al levantamiento de las Actas Previa a la Ocupación de bienes y derechos afectados por la Modificación nº 3 de las obras: "Enlace de la Autovía del Baix Llobregat y la Autopista AP-7 en Castellbisbal. Términos Municipales: Corbera de Llobregat, Castellbisbal, El Papiol y Abrera, Provincia de Barcelona", clave 45-B-4110

Mediante Resolución de fecha 21 de noviembre de 2006 se aprobó el Proyecto de Construcción "Enlace de la Autovía del Baix Llobregat y la Autopista AP-7 en Castellbisbal. Provincia de Barcelona. Clave: 45-B-4110. De conformidad con lo dispuesto en el artículo 8.1 de la Ley 25/1988 de 29 de Julio de Carreteras, la aprobación del proyecto implicó la declaración de utilidad pública y la necesidad de urgente ocupación de los bienes y derechos afectados por el mismo, así como los comprendidos en el replanteo del proyecto y en las modificaciones de obras que pudieran aprobarse posteriormente, cuya expropiación se tramitaría por el procedimiento especial previsto en el artículo 52 de la Ley de Expropiación Forzosa modificado por la Ley 11/1996 de 27 de diciembre, y concordantes de su Reglamento de 26 de abril de 1957.

Por Resolución de la Dirección General de Carreteras de fecha 22 de noviembre de 2017 se aprueba la modificación nº 3, de las obras referidas en el preámbulo y se ordena a esta Demarcación la incoación de los expedientes de expropiación de los terrenos necesarios para la ejecución de las obras.

En consecuencia, esta Demarcación, haciendo uso de las facultades que le otorga el art. 98 de la Ley de Expropiación Forzosa, y atendiendo a lo contemplado en las reglas 2ª y 3ª de su art. 52, ha resuelto convocar a los propietarios que figuran en la relación que se transcribe a continuación y que se encuentra expuesta al público en el tablón de anuncios de los Ayuntamientos de El Papiol y de Sant Cugat del Vallés, así como en el de la Demarcación de Carreteras del Estado en Cataluña y en la sede electrónica del Ministerio de Fomento (<http://mfom.es/participacion-publica>), para que asistan al levantamiento de las Actas Previa a la Ocupación, en el lugar y hora que se indican a continuación:

Término municipal de El Papiol:

Lugar: Sala de Plenos del Ayuntamiento, día 26 de marzo de 2019 de 11:00 a 11:30 horas

Término municipal de Sant Cugat del Vallés:

Lugar: Salón del Ayuntamiento, día 28 de marzo de 2019 de 11:00 a 12:00 horas.

Estas publicaciones, a tenor de lo dispuesto en el artículo 44 de la Ley 39/2015, de 1 de octubre, del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas, servirán como notificación a los posibles interesados no identificados, a los titulares de bienes y derechos afectados que sean desconocidos y aquellos de los que se ignore su paradero.

Además de los medios citados, se dará cuenta del señalamiento a los interesados, mediante citación individual y a través de la inserción de los correspondientes anuncios en dos de los diarios de mayor circulación de la provincia de Barcelona, así como en el Boletín Oficial de la Provincia de Barcelona, y en el Boletín Oficial del Estado.

A dicho acto comparecerán, bien personalmente o representados por persona debidamente autorizada, debiendo aportar los documentos acreditativos de su titularidad, pudiendo ir acompañados, si así lo desean, de un Notario y un Perito, con gastos a su costa.

Esta publicación se realiza, además, a los efectos contemplados en los artículos 17.2, 18 y 19. de la Ley de Expropiación Forzosa, para que en un plazo de quince días (que, conforme establece el art. 56.2 del Reglamento de Expropiación, podrá prorrogarse hasta el momento en que se proceda al levantamiento de las Actas Previa a la Ocupación), los interesados, así como las personas que siendo titulares de derechos reales o intereses económicos, que se hayan podido omitir en la relación indicada, puedan formular por escrito, ante esta Demarcación de Carreteras (Carrer de la Marquesa, 12, 08003 Barcelona), alegaciones a los solos efectos de subsanar posibles errores que se hayan producido al relacionar los bienes afectados por la urgente ocupación.

Los planos parcelarios y la relación de interesados podrán ser consultados en las dependencias antes citadas, en días hábiles y horas de oficina. Asimismo, los citados documentos estarán disponibles en la siguiente dirección de internet: <http://mfom.es/participacion-publica>, en cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 83.2 de la Ley 39/2015 del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas.

RELACIÓN DE BIENES Y DERECHOS AFECTADOS:

TÉRMINO MUNICIPAL DE EL PAPIOL

Nº Orden	Polig.	Parc.	Apellidos Nombre / Razón Social	Expr. (m2)	Serv. (m2)	Oc. Temp. (m2)	Fecha	Hora
208	14	12	ISABEL PLANELLAS VIÑAS IGNACIO PELACH TORNABELLS JUAN JAVIER PELACH TORNABELLS ANA M. PELACH TORNABELLS	0	721	0	26/03/2019	11:30

TÉRMINO MUNICIPAL DE SANT CUGAT DEL VALLES

Nº Orden	Polig.	Parc.	Apellidos Nombre / Razón Social	Expr. (m2)	Serv. (m2)	Oc. Temp. (m2)	Fecha	Hora
404			AJUNTAMENT DE SANT CUGAT DEL VALLES		368	492	28/03/2019	11:30
405	23	35	AUTOPISTAS CONCESIONARIAS, S.A.	41	327	173	28/03/2019	12:00

Polig.: Polígono, Parc.: Parcela, Expr.: Expropiación, Serv.: Servidumbre, Oc. Temp.: Ocupación Temporal

Barcelona, 1 de febrero de 2019. - El Ingeniero Jefe de la Demarcación de Carreteras del Estado en Cataluña, Luis Bonet Linuesa

Nova Medley 125 iGET
BYE-BYE
MONOTONY

PAYA

Batista i Roca, 21 · Mataró
937 415 930
www.motospaya.com